

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Cob/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717209539
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8717209539.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta, v sporovej veci žalobcu (v tomto spore žalovaného): Orange Slovensko, a. s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného Bobák, Bollová a spol., s. r. o., so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanému (v tomto spore žalobcovi): M. Z. M. - M., s miestom podnikania K. XXX, XXX XX K., R.: XX XXX XXX, (podnikateľská činnosť ukončená k 31. augustu 2016), adresa na doručovanie O. XX/X, XXX XX Z., o povolenie obnovy konania, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad, č. k. 16Cb/189/2017-102 zo 16. januára 2020 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením odmietol žalobu na obnovu konania a priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
2. Súd prvej inštancie uznesením, č. k. 16Cb/189/2017-47 z 24. mája 2018 odmietol žalobu na obnovu konania a rozhodol, že žiadna zo sporových strán nemá nárok na náhradu trov konania.
3. V dôsledku odvolania žalovaného voči uzneseniu odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.
4. Súd prvej inštancie po vrátení veci odvolacím súdom vychádzal zo zistenia, že na základe návrhu na vydanie platobného rozkazu podaného obchodnou spoločnosťou Orange Slovensko, a. s., voči M. Z. M. - M. bol súdom 24. januára 2014 vydaný platobný rozkaz, ktorý bol doručený 30. januára 2017 žalobcovi do vlastných rúk a 29. januára 2014 žalovanému do vlastných rúk (na doručenke nie je uvedené, že platobný rozkaz prebral za žalovaného splnomocnenec, teda jeho matka S. Z., ktorú mal splnomocniť na preberanie listových zásielok, počas jeho neprítomnosti v Slovenskej republike). V súvislosti s tým súd konštatoval, že podpis M. Z., ktorý sa nachádza na rukou písaných podaniach v súdnom spise sa viac-menej zhoduje s podpisom na doručenke, avšak súd si nedovolil hodnotiť pravosť tohto podpisu. Žalovaný odpor proti platobnému rozkazu nepodal, hoci bol o možnosti jeho podania riadne poučený, v dôsledku čoho po uplynutí 15-dňovej lehoty nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 15. februára 2014. Následne žalovaný tvrdil, že o dôvode obnovy konania sa dozvedel až dva alebo tri týždne pred podaním žaloby na obnovu konania, keď mu telefonoval súdny exekútor, od ktorého sa dozvedel, že je dlžníkom a je voči nemu vedené exekučné konanie. Avšak z výpovede žalovaného ako aj z úradného záznamu

nachádzajúceho sa v súdnom spise, sp. zn. 18Rob/402/2013 mal súd preukázané, že 14. októbra 2016 bol žalovaný nahliadnuť do tohto súdneho spisu, pričom si vyhotovil fotokópiu platobného rozkazu nachádzajúceho sa na č. l. 46 a 3. novembra 2016 bol opätovne nahliadnuť do tohto súdneho spisu a boli mu z neho vyhotovené fotokópie. Popritom žalovaný podal 19. decembra 2015 návrh na zastavenie exekúcie v exekučnom konaní, dôvodom ktorého mali byť tie isté skutočnosti, ktoré následne uviedol aj v žalobe na obnovu konania vo veci 18Rob/402/2013. Teda žalovaný musel vedieť o právoplatnom skončení pôvodného konania minimálne 19. decembra 2015, keď podal v exekučnom konaní návrh na zastavenie exekúcie.

5. S poukazom na skutočnosť, že v dôvodoch podania žaloby na obnovu konania nie je uvedené, kedy sa žalovaný dozvedel o dôvodoch obnovy konania, ani z tejto žaloby nie je zrejmé odkedy sa mohol dozvedieť o dôvodoch obnovy, alebo tento dôvod uplatniť, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba bola podaná oneskorene. Žalovanému začala plynúť trojročná objektívna lehota dňom právoplatnosti platobného rozkazu, t. j. 15. februára 2014 a uplynula 15. februára 2017 a žalobu na obnovu konania podal až 17. augusta 2017. Avšak za hlavný dôvod pre odmietnutie tejto žaloby súd považoval nevzhliadnutie dôvodov, pre ktoré by bolo možné pripustiť žalobu na obnovu konania po uplynutí troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

6. O trovách konania strán sporu rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP a s ohľadom na plný úspech žalobcu priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, teda odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Namietaný odvolací dôvod vzhliadol v postupe súdu prvej inštancie, ktorý podľa neho nezohľadnil, že v danej veci bol splnený dôvod pre povolenie obnovy konania v zmysle § 397 písm. e) CSP, keďže právoplatný platobný rozkaz je v rozpore s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie C-429/05. Tvrdil, že súd prvej inštancie mal povinnosť rozhodnúť v dôsledku rozporu zmluvy s predpismi na ochranu spotrebiteľa o neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Keďže súd o neprijateľnosti zmluvnej podmienky nerozhodol, platobný rozkaz je v rozpore s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie C-429/05 a žalobu na obnovu konania je možné podať aj po uplynutí troch rokov od právoplatnosti platobného rozkazu. V súvislosti s tým poukázal na svoje podľa neho konštantné tvrdenia, že o dôvodoch na obnovu konania sa dozvedel asi dva týždne pred podaním žaloby na obnovu konania, keď sa oboznámil s citovaným rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že žalobu na obnovu konania povolí.

8. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo 16. marca 2020. Tvrdil, že žalovaný podal žalobu na obnovu konania oneskorene. Pripomenul, že žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní 16. januára 2020 uviedol, že o dôvode obnovy konania sa dozvedel dva týždne pred podaním tejto žaloby od exekútora, ktorý mu oznámil, že je voči nemu vedené exekučné konanie. Avšak z obsahu spisu vedeného Okresným súdom Poprad pod sp. zn. 18Rob/402/2013 vyplýva, že žalovaný podal v exekučnom konaní 19. decembra 2015 návrh na zastavenie exekúcie a v roku 2016 bol dvakrát nahliadnuť do súdneho spisu. Mal za to, že zo strany žalovaného nebola dodržaná subjektívna trojmesačná lehota, ani trojročná objektívna lehota, ktorá sa podľa neho vzťahuje na danú vec. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

9. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu v súdom určenej lehote nevyjadril.

10. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovení § 34 CSP, preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa zásad uvedených v ustanovení § 379 CSP bez nariadenia pojednávania, prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a súčasne viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle ustanovení § 380 CSP a nasl. dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

11. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví aj medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

12. Nakoľko žalovaný napadol uznesenie odvolaním v celom rozsahu, odvolací súd podrobil súdnemu prieskumu všetky výroky uznesenia.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

14. Súd prvej inštancie dostatočne vyhodnotil skutkové okolnosti a vec aj správne právne posúdil, preto odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza:

15. Podľa § 397 CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

16. Podľa § 398 CSP žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť.

17. Podľa § 403 ods. 1 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 403 ods. 2 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

18. Podľa § 404 písm. c) CSP za splnenia podmienok podľa § 403 ods. 1 po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia možno podať žalobu na obnovu konania, ak ide o dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. c) až e).

19. Podľa § 405 CSP odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné.

20. Podľa § 413 ods. 1 písm. a) CSP súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak bola podaná oneskorene.

21. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci, ktoré vzhliadol v postupe súdu prvej inštancie, ktorý nezohľadnil, že v danej veci bol splnený dôvod pre povolenie obnovy konania

v zmysle § 397 písm. e) CSP, tak k tomu odvolací súd poukazuje na bod 21. odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky, č. k. III. ÚS 345/2017-47 zo 16. mája 2017, podľa ktorého, zásadný vplyv na posudzovanie návrhu na obnovu konania uplatneného podľa § 228 ods. 1 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku má aj rozsudok Súdneho dvora C-234/04 zo 16. marca 2006 vo veci Rosmarie Capférer proti Schlang & Schick GmbH, v ktorom Súdny dvor uviedol, že únieové právo neprikazuje vnútroštátnemu súdu, aby preskúmaval a rušil právoplatné rozhodnutie vnútroštátneho súdu, ak sa aj ukáže, že je v rozpore s právom Európskeho spoločenstva. Súdny dvor tiež uviedol, že na to, aby sa zabezpečila stabilita práva a právnych vzťahov, ako aj riadny výkon spravodlivosti, je dôležité, aby sa nemohli napadnúť súdne rozhodnutia, ktoré sa stali konečnými. Týmto rozhodnutím Súdny dvor zdôraznil dôležitosť zásady res iudicata (jedinou výnimkou, keď Súdny dvor zakotvil povinnosť prelomiť túto zásadu je situácia, keď vnútroštátny súd rozhodne vec, ktorá nepatrí do jeho kompetencie, ale do kompetencie orgánu Európskej únie). Obnova konania nemá byť nariadená pre rozpor pôvodného rozhodnutia s akýmkoľvek rozhodnutím Súdneho dvora. Rozhodnutie Súdneho dvora zakladá dôvod prípustnosti obnovy konania len vtedy, keď sa týka rovnakej veci ako obnovou napadnuté rozhodnutie alebo ak odlišne, hoci vo veci inej, rieši otázku majúcu na spôsob právneho posúdenia veci v pôvodnom konaní dosah. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadnej nesprávnosti procesnej povahy. Aj keby sa súd pri vydaní platobného rozkazu prijateľnosťou dohodnutej zmluvnej podmienky vôbec nezaoberal, alebo keby sa s ňou zaoberal, ale s nesprávnym záverom, nemôže ísť o rozpor s európskou judikatúrou. Takýto nedostatok nemožno odstraňovať prostredníctvom obnovy konania, pretože návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posúdení veci alebo nesprávnosti procesnej povahy. Toto rozhodnutie vydal Súdny dvor dávno potom, čo 5. apríla 1993 nadobudla účinnosť smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

22. Nad rámec uvedeného odvolací súd konštatuje, že argument žalovaného uvádzaný v odvolaní, keď označil za konštantné svoje tvrdenia, že o dôvodoch na obnovu konania sa dozvedel asi dva týždne pred podaním žaloby na obnovu konania, keď sa oboznámil s predmetným rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie nepovažuje za pravdivý, pretože z obsahu spisu vyplýva, že tento argument spomenul prvýkrát až v podanom odvolaní. Dôkazom toho je aj jeho výpoveď na pojednávaní 16. januára 2020, podľa ktorej asi dva alebo tri týždne pred dňom podania žaloby na obnovu konania mu telefonoval súdny exekútor, od ktorého sa dozvedel, že je dlžníkom a je voči nemu vedené exekučné konanie. Avšak táto okolnosť nijako nespochybňuje právny záver, ku ktorému dospel vo svojom rozhodnutí súd prvej inštancie, že žalovaný podal žalobu na obnovu konania oneskorene.

23. S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne, vrátane výroku o trovách konania.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana mal v odvolacom konaní plný úspech, teda má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).